

[Ministeren for offentlige arbejder.]

kunne byde på og få den størst mulige del af arbejdet. Dette gøres bl. a. ved at opdele det samlede arbejde i flere selvstændige entrepriser. Man må nemlig se i øjnene, at broanlægget i sin helhed er så stor en bid i forhold til danske entreprenørfirmaers kapacitet, at selv om flere gik sammen, ville deres chancer for at være med eller få væsentlig indflydelse være meget små, hvis arbejdet blev udbudt som en helhed. Derimod vil de have gode muligheder for at kunne sikre sig arbejdet med den entrepriseopdeling, som styrelsen foretager, og som i øvrigt også fremgår af den annoncering, som spørgeren henviser til.

Kaj Hansen (DKP):

Bygning af en Storebæltsbro kommer jo til at koste adskillige milliarder kroner, og det er således ikke småpenge, vi taler om i denne forbindelse.

Jeg kan da først glæde mig over, at ministeren og jeg kan være enige i, at det ville være en lykke, hvis arbejdet blev udført af danske firmaer og danske arbejdere. Men når ministeren så siger, at når vi er medlem af EF, kan vi ikke udelukke udenlandske virksomheder, virksomheder i EF-landene, så vil jeg mene, at en sådan udlægning af EF-reglerne ikke er helt korrekt. Jeg vil gerne sige, at hvis ellers statsministeren er rigtigt orienteret – og det er der jo ingen grund til at udelukke at han er i denne forbindelse – så er der noget, der tyder på, at ministeren for offentlige arbejder ikke er lige så godt orienteret. Jeg skal henvise til, at da vi stillede et spørgsmål vedrørende inddæmningsarbejderne ved Køge Bugt, som også var gået til et udenlandsk firma, svarede statsministeren – jeg citerer fra Folketingstidende 1976–77, 2. samling, sp. 446:

»De gældende EF-regler indeholder ingen pligt for en offentlig bygherre i Danmark til at udbyde arbejder i offentlig licitation.«

Det vil altså sige, at når staten – for det drejer sig jo her om Storebæltsbroen – er den offentlige bygherre, så har staten overhovedet ikke nogen pligt, heller ikke efter EF-reglerne, til at udbyde dette arbejde i offentlig licitation. Det udelukker ikke, at man kan indhente licitationstilbud fra forskellige virksomheder, der er i stand til at påtage sig et sådant arbejde, men det er muligt også efter EF-reglerne at sikre, at det bliver danske virksomheder og danske arbejdere, der får arbejdet. Jeg vil

gerne spørge ministeren, om han ud fra den givne situation vil medvirke til, at licitationen bliver gennemført på en sådan måde, som jeg her har skildret.

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):

Jeg vil allerførst sige til hr. Kaj Hansen, at bygning af Storebæltsbroen vel nok er det største samlede projekt, vi overhovedet har været i gang med eller skal i gang med herhjemme. Og uanset EF-regler er der for mig ingen tvivl om, at det er så stor en mundfuld, at man under alle omstændigheder går ud på det internationale marked, når der skal være tale om licitation.

Jeg er overbevist om, at også de største foretagender herhjemme selv vil søge et sådant samarbejde, og det, som vi i fællesskab kan glæde os over, er, at alle erfaringer fra hidtidige store projekter fortæller, at et sådant arbejde udføres faktisk 100 pct. af dansk arbejdskraft, og det er jeg også sikker på vil ske i tilfældet Storebæltsbroen.

Jeg vil sige med hensyn til statsministerens svar, som jeg ikke har inden for rækkevidde, at mig bekendt er EF-reglerne sådan, at man ikke er pligtig til at udbyde i international licitation inden for EF, når det drejer sig om opgaver, der ligger over en vis grænse, vistnok på 12 mill. kr. Jeg kan føje til, at når det drejer sig om Storebæltsbroen, er der ganske vist tale om dellicitationer, men alligevel dellicitationer af et sådant omfang, at vi kommer langt over grænsen, således at al fornuft fortæller os, at det kan vi ikke selv klare.

Kaj Hansen (DKP):

EF-reglerne er jo sådan, at hvis der er tale om arbejder under 7½ mill. kr., behøver man ikke udbyde i licitation. Hvis det er arbejder over 7½ mill. kr., som er udbudt i offentlig licitation, kan man ikke udelukke virksomheder i andre EF-lande. Det, det her drejer sig om, er, at man ikke behøver at udbyde i offentlig licitation. Det var det, jeg citerede statsministeren for.

Så den anden side af sagen. Inden ministeren bliver alt for skråsikker på, at danske virksomheder ikke kan påtage sig den opgave, vil ministeren så henvende sig til virkelig velrenommerede firmaer, der også i udlandet har udført store brobygningsarbejder, og undersøge, om det ikke er muligt med de teknikere,